

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Levitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A exigui enim cibi causa circa magnum testarum cumulum occupari. Dialektica vero omnem Zeno Philosphus justis quidem mensuris comparabat, quibus tamen ejus artis periti non triticum aut utille quidpiam metirentur, sed paleas, aut quisquiliis & alia id genus.

DE TIPPULA. CAP. LII.

V Erum ecce tibi Tippulam, mihi nihil tale cogitanti neque sententi, ex improviso huc irrupisse, quare quid ea quoque sibi velit videamus: etiam si nihil ab Aegyptiis, quod meminerim, super ea traditum habeatur.

LEVITAS. CAP. LIII.

Sunt qui summam levitatem, utputa quam Maro de Camilla canit, per Tippulam apte significari ^{Anti.lib.10} posse dicant. Bestiolæ quippe genus id sex pedibus præditum, sed tantæ levitatis, ut super aquam currens non desideat. Hinc Plautus, *Neg. Tippula levius est pondus, quam fides lenonia.*

JOANNIS PIERII VALERIANI

HIEROGLYPHICORUM

LIBER XXVII.

DE IIS QUÆ PER DELPHINUM ET
POLYPUM SIGNIFICANTUR

Ex Sacris Aegyptiorum literis.

AD NOBILISS. MAXIMEQUE REVERENDUM JOAN. GRIMANUM
PATRIARCHAM AQUILEGIENS.

DUSTRICIS diebus, qui proxime preterierunt, cum plenissime Praeful purificationis ergo pulvinaria septem se fecuti invisisemus, essentq; una tecum eruditissimi viri Angelus Colotius, Baptista Calius, Pimpinellus, Antonius Maroficanus, & Petrus Alexander; quibus candidius nil terra tulit, quorum commendatione tuam ego amicissime recens indeptus enam, multaq; inter equitandum de ambitiosissimo monumentorum studio, quod veteribus illis adeo placuisse, ultro citroq; dicerentur: suggestebant enim argumentum toti disjectorum passim edificiorum moles tam immanes, que tota generatione nostra occurrerant, magnamq; dicendi materiam subministrabat arcana illa pingendi calandig; ratio, que apud eos fuisset, qui mutam quandam orationem per rerum imagines mente concipiendam, non ullo vocis sono, litenrumve complexi enunciandam excogitassent, authoribus dubio procul Aegypti sacerdotibus, quos universæ mox nationes, ubi ulla rerum disciplina vigeat, tacito consensu cunctis in operibus imitari studiuerint. Sub hoc sermone Quirinalem prætervecli, ad altæ semita latus defleximus, in horos tuos, abi antiquissimi operis templum olim fuit, in quo ruinis obruto signa etiamnum plenaq; vetustissima sub ruderibus subterranei ejus templi reperta à vobis fuerant, ad quæ spectanda magna ingenuarum multitudo confluerebat. Inter ea autem opera, præcipuum erat Veneris simulacrum, que Cupidinem manus regebat, ipse vero Delphinum cauda apprebensum surrigebat, ille Polypum juxta Cupidinis pedes baren tem solo mordicus appreenderet. Hic tu, qui veterum operibus adeo delectaris, quarebas, quid id sibi vellet argumentum. Neq; abenant ex loci curatoribus qui visitantium opiniones exceperant innumeras, plurimum vero quirem temere factam arbitrabantur, animaliaq; illa ad ornatum tantum apposita putarent: vel si quod in eare consilium fuisset, certe non ullum aliud, nisi ut statua pene nude aliquo firmarentur fulcimento, facile lapsura misse administriculis bujumodi veluti adglutinata præsepe tag, sufficiarentur, neq; alterius cuiusquam res significationem præse ferre, nisi quis dicaret, Venerem mari oram, maternisq; pecoribus Cupidinem abdandiri. Tuq; mi Domine, ad me conversus, quid super hoc mibi videretur postulas. Ego autem